ANUL IX No. 2513 — EDIȚIA A TREIA — MERCURĬ 17 APRILIE 1896

NUMERUL 10 BANI

NCEP DE LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot d'auna înainte:

ABONAMENTELE

n BUCURESTI la Casa administrației
In JUDEȚE și STREINATATE prin mandate poștale
Un an în Țară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Sase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „

Un numĕr în streinătate 30 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuĭŭ streĭn în casă!
V. Alexandri

10 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

In BUCURESTI și JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație și la TOATE OFICIELE DE PUBLICITATE

Anunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linie
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEI RINDUL.

Un numĕr vechiŭ 30 Banĭ

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

REGELE ȘI PROSTIILE D-LUI STURDZA

Fără demnitate

Nu este destul să uzurpezĭ demnitățĭ înalte pentru ca să fiĭ un om cu demnitate; ceva maĭ mult, sînt uniĭ oamenĭ carĭ cu cît dobîndesc maĭ multe demnitățĭ, în aceĭașĭ proporție pĭerd demnitatea.

S'a petrecut zilele acestea în partidul liberal un fapt saŭ maĭ bine zis, o serie de fapte carĭ aŭ putut trece neobservate de marele public; cu toate acestea cele întîmplate ne arată în mod elocuent, care este disciplina, care este moralitatea și care este lipsa de pudoare a celor maĭ de frunte liberalĭ naționalĭ.

Un caz. In potriva legeĭ personale a D-luĭ Eugeniu Stătescu se pronunțaseră o seamă de fruntașĭ aĭ partiduluĭ precum: Giani, Ferikide, Grădișteanu, Nacu. Aceștĭ domnĭ eraŭ hotărîțĭ a combate cu înverșunare legea; rolurile eraŭ împărțite, uniĭ dintre conjurațĭ pregătiseră chĭar discursurĭ ostile. Eĭ bine, a fost destul ca D. Stătescu, cu morga D-sale cunoscută, să apară în mijlocul conspiratorilor, pentru ca toată furtuna să se potolească. Ceva maĭ mult, D-nu Petre Grădișteanu care pregătise un discurs contra legeĭ a vorbit, după aceea, în ședința publică a Senatuluĭ pentru lege, iar la Cameră se va repeta același lucru.

La Cameră, cu ocazia dezbaterilor asupra legeĭ D-luĭ Poni, un deputat, D. Vițu, preparase un discurs în potriva proĭectuluĭ; dar cînd să-ĭ vie rîndul să vorbească, D. Dimitrie Sturdza a stăruit atît de mult pe lîngă D-sa, în cît la moment, fără multă bătaĭe de cap, D. Vițu a putut rosti un discurs favorabil legeĭ.

Te minunezĭ și te întrebĭ minunat dacă trăĭeștĭ în mijlocul uneĭ lumĭ normale. Te întrebĭ dacă nu te găseștĭ în fața uneĭ seriĭ de cazurĭ patologice saŭ dacă perversitatea morală nu provoacă această îndelungă continuitate de aberațiunĭ.

Așa zisul spirit de disciplină, maĭ adevărat, setea de a nu pierde puterea dictează liberalilor cele maĭ rușinoase contradicțiĭ. Și în asemenea situație găsim, nu oameniĭ de a doua mînă, nu pe aceĭ ordinarĭ obscurĭ de acțiunile cărora nimenĭ nu ține socoteală; dar pe bărbațiĭ de frunte, pe aceia carĭ prin pozițiunea lor politică sînt desemnațĭ a fi conducătoriĭ partiduluĭ liberal.

Aceste întîmplărĭ repetate dovedesc lipsa totală de convingerĭ a liberalilor. Maĭ mult de cît atîta ele dovedesc absoluta nepregătire și absoluta neputință a liberalilor de a se pregăti pentru greaua sarcină de conducătorĭ aĭ statuluĭ.

Oamenĭ carĭ dintr'o minută într'alta pot răsturna întreaga lor gîndire, oamenĭ carĭ în chestiĭ technice și în chestiĭ de principiĭ pot trece, în intervalul uneĭ jumătățĭ de ceas, de la o sistemă la o alta radical opusă, aceștia sînt impropriĭ, nu numaĭ de convingerĭ dar măcar de putința de a gîndi.

Cazul anormal nu trebue pus, în asemenea ocurență, numaĭ pe socoteala moralitățeĭ individuluĭ; o asemenea explicare metafizică nu ne-ar putea satisface. Cazul anormal dezvălue o anormalitate cerebrală fenomenul patologic numaĭ poate fi tăgăduit.

In partidul liberal, în acest partid atît de bine dotat pînă în aniĭ trecuțĭ, constatăm o generală slăbire a tutulor organelor, o sleire a tutulor facultăților intelectuluĭ, o degenerescență activă, într'un cuvînt, declinul galopant.

Fapte carĭ intră într'o lume normală și sînt privite ca acțiunĭ rușinoase saŭ criminale, în partidul liberal sînt cotate drept fapte glorioase. A minți, a înșela, a te dezice, a te contrazice pentru toată lumea sănătoasă și întreagă sînt atîtea acte imorale și reprobabile; pentru liberalĭ ĭe din contra.

Puținiĭ oamenĭ de treabă și puținiĭ carĭ în partidul D-luĭ Sturza au rămas cu luciditatea complectă a mințeĭ pregătească-șĭ încă de pe acuma haĭnele de doliŭ: partidul liberal în actuala luĭ alcătuire, trage să moară.

Const. Bacalbașa.

SATIRA POLITICĂ

O ședință cu variațiunĭ

(Farsă politică într'un act)

SCENA I

(Scena reprezintă o Cameră în otelul D-luĭ Stoicescu. In jurul uneĭ mese este adunat un consiliŭ).

Persoanele

C. Stoicescu, P. Grădișteanu, C. Nacu, M. Ferikide, D. Giani.

Grădișteanu

Eŭ vă declar formal că voiŭ combate cu cea din urmă energie legea luĭ Stătescu Această lege este o infamie!

Nacu

Orĭ cît așĭ fi de disciplinat conștiința nu mă ĭartă să votez o lege atît de rea. Numaĭ un om fără demnitate ar putea susține o asemenea lege.

Ferikide

Sînt cu totul de părerea D-voastră. Cu atît maĭ mult voiŭ combate această lege, cu cît ea va provoca eliminarea frateluĭ meŭ de la Casație.

Giani

Să încheiăm un pact, să luăm angajamentul pe onoare ca să combatem cu toțiĭ legea în Cameră și în Senat. Să jurăm!...

Grădișteanu

Eŭ merg și maĭ departe de cît D-voastră, eŭ propuĭ să mă delegațĭ pe mine ca să scuip pe Stătescu precum l'am maĭ scuipat odată.

Toțĭ

Da! Da!

Giani

Să jurăm pe onoare că vom combate legea personală din toate puterile noastre!

Toțĭ (întinzînd mîĭnele)

Jurăm pe onoare!

SCENA II

(Eugen Stătescu îșĭ face apariția brusc fără să bată la ușă. Stătescu intră împingînd ușa de perete, pălăria și-o păstrează pe cap și răsturnată pe ceafă, bastonul îl ține la umăr. (Pardesiul îl aruncase pe un scaun).

Stătescu (vorbind îndesat)

Ce este?!...

Grădișteanu

Domnule ministru!...

Stătescu (restit)

Nicĭ o vorbă!.. Cine v'a dat dreptul să mă întrerupețĭ? Cine v'a autorizat să luațĭ cuvîntul?...

(Tăcere profundă maĭ multe minute).

Stătescu

Știŭ pentru ce v'ațĭ adunat, știŭ care vă sînt intențiunile. Vă anunț, însă, că eŭ nu am nevoĭe de voturile D-voastre, căcĭ voturĭ am destule; ceea-ce vreaŭ este ca să-mĭ susținețĭ legea în ședință publică.

Nacu (timid)

Domnule ministru!

Stătescu (restit)

Nicĭ o vorbă!... Ațĭ auzit ce vreaŭ? Vreaŭ să-mĭ susținețĭ legea în ședință publică, vreaŭ ca să luațĭ cuvîntul cu toțiĭ.

Grădișteanu

Ințelegețĭ bine...

Stătescu (brusc)

Nicĭ o vorbă, porc de cîĭne! Nicĭ o vorbă!

Dorința mea este ca să-mĭ susținețĭ legea, saŭ la caz contrariŭ, plec, demisionez și în cazul acesta partidul nu maĭ poate sta la putere.

Ațĭ auzit dorința mea?!

Toțĭ

Am auzit!

Stătescu

Vă angajațĭ să-mĭ susținețĭ legea?

Toțĭ (întinzînd mîĭnele)

Jurăm pe onoare!

Stătescu (zîmbind sardonic)

Ce onoare! Vă rog numaĭ jurațĭ pe așa puțin.

(Plecînd spre ușă)

Vă aștept la lucru.

Grădișteanu (repezindu-se cu pardesiul luĭ Stătescu)

Domnule ministru, vă rog îmbrăcațĭ pardesiul, afară e răcoare.

Nacu (cu batista în mînă)

Dațĭ-mĭ voĭe să vă șterg ghetele, căcĭ sînt pline de praf.

Ferikide (Repezindu-se în capul scăreĭ)

Trăsura D-luĭ Ministru

Giani (luînd de braț pe Stătescu îl urcă în trăsură,

Vă rog, Excelență!

Grădișteanu (Repezindu-se de partea cea-l'altă a trăsureĭ, acopere picioarele luĭ Stătescu)

Trăsura pornește. Toțĭ se daŭ înapoĭ și îșĭ încovoaĭe spinările.

Stătescu

Nu uitațĭ porunca!

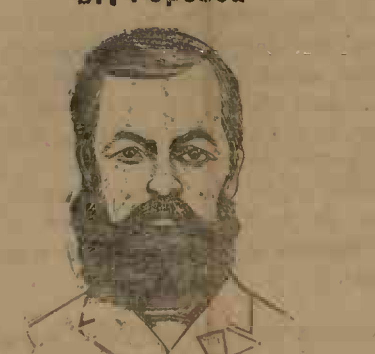
Toțĭ (încovoĭațĭ)

Să trăițĭ, Domnule ministru.

Váx

TIPURI

Dr. Popescu

Fecior de popă din Ploeștĭ, a venit în R.-Sărat prin 1867 în calitate de sub-hirurg. Apoĭ a fost trimes la Paris pe socoteala județuluĭ de unde s'a întors doctor în medicină.

La început era un medic iscusit și promitea mult. Dar fiind-că știința nu e statornică, ci progresează zilnic, D-luĭ i-s'a părut greŭ să se ție în curent cu ea și a preferat maĭ bine să se dea studiilor băuturilor spirtoase.

Din această cauză a ajuns să-șĭ pĭardă și numele și astă-zĭ lumea îl cunoaște maĭ mult sub acela de D-rul Țuică.

E colectivist-ocultist-nulitist. Nu s'a distins în luptele politice de cît prin.... înjurăturĭ. E mic la suflet, strîmt la minte și larg la... gît. Bea cît zece.

Reprezintă colegiul II-lea de Cameră spre rușinea Rîmniculuĭ, grație Lupeștilor carĭ și-au deschis și eĭ o-dată punga în vĭața lor și maĭ cu seamă grație junimiștilor carĭ l'aŭ sprijinit drept răsplată pentru alegerea D-lor Ghermani și Chircu.

In opoziție n'a făcut de cît să șteargă ghetele luĭ Chircu și să adune mușterĭĭ cît maĭ mulțĭ la Bolocan. Are numaĭ doĭ prietenĭ pe nenea Iorgu și pe.... Bachus.

Țuică.

Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra celor DOUE DECLARAȚIUNI pe care le publicăm la pagina a doua, declarațiunĭ privitoare la ghesefțul sĕvĕrșit de Ghenadie (domiciliat în dealul Mitropolieĭ) cu construirea unuĭ trapez (refectoriu) la monăstirea Stănișoara.

Călătoria luĭ Ferdinand

Ferdinand în călătorie. — Scopul călătorieĭ ce a făcut acolo. — De ce la Belgrad? — Chestiunea Macedonieĭ.

Ferdinand în călătorie

Prințul Ferdinand al Bulgarieĭ se află de o lună în călătorie. A fost la Constantinopol, la Petersburg, la Paris și se va duce apoĭ la Berlin și Belgrad. Când după recunoașterea sa ca prinț al Bulgarieĭ se decisese călătoria pe care o face astă-zĭ prințul Ferdinand, se credea că scopul săŭ era de a vizita capitalele marilor puterĭ și a vecinilor spre a se prezinta ca prinț și a fi ast-fel primit ca atare, ceea-ce tot-d'auna a fost idealul ambițiosuluĭ din Sofia. Dar nu, Ferdinand nu s'a dus și nu se va duce de cât prin acele țărĭ unde crede că are aliațĭ, făcînd escepție cu Berlinul pentru ca să nu pară provocător față de tripla alianță și Englitera.

Scopul călătorieĭ

Călătoria luĭ Ferdinand nu e dar o simplă curtenie obicĭnuită în lumea diplomaților, ci un voiaj de afacerĭ. Ferdinand trebuĭa să se înțeleagă personal cu Sultanul și țarul Nicolae, trebuĭa să transeze la Constantinopol chestiunĭ arzătoare ca: convențiunea militară și reformele în Macedonia, ĭar la Petersburg: reprimirea în armata bulgară a ofițerilor carĭ aŭ detronat pe Battenberg, (spre a putea maĭ ușor detrona apoĭ și pe Ferdinand. N. R.) anihilarea schismeĭ, convențiunea militară și comercială, fixarea politiceĭ interne și externe a Bulgarieĭ, etc. etc.

Ce a făcut acolo?

Toate aceste chestiunĭ vor fi tratate bine înțeles, nu ca egal cu egal ci ca stăpân cu slugă. Sărutările ce prințul Ferdinand a depus pe mâĭnile Sultanuluĭ și a Țaruluĭ, ne dovedesc aceasta în destul. Și așa Ferdinand a ocolit pe la stăpâniĭ săĭ cu carĭ a aranjat afacerile curente în ast-fel de mod ca cliențiĭ săĭ bulgarĭ să nu simță că aŭ fost și că vor fi furațĭ.

De ce la Belgrad?

Toate aceste chestiunĭ interesează de sigur numaĭ pe bulgarĭ carĭ cum îșĭ vor așterne așa vor dormi; dar maĭ este în voiagiul luĭ Ferdinand un punct caracteristic care vizează pe România în special și anume vizita prințuluĭ la Belgrad. Ințelegem că s'a dus la Constantinopol, Petersburg și Paris, dar ce caută la Belgrad? Se duce acolo oare din complezență, fiind-că Serbia e vecina Bulgarieĭ? Dar România nu este și ea vecină? Și în acest caz ar fi o lipsă prea ostentativă de tact dacă nu chiar o insultă pentru România către care prințul Bulgarieĭ ar crede că nu trebuĭe să aibă aceleași datoriĭ de eticheta ca pentru vecina Serbie.

Chestiunea Macedonieĭ

Dar și această vizită este pur și simplu o vizită de afacere, căcĭ de oare-ce chestiunea Macedonieĭ amenință a veni în curînd la ordinea zileĭ, Bulgaria voește să se înțeleagă maĭ dinainte cu Serbia spre a putea, la un moment dat, să escludă pe România de la orĭ-ce amestec în afacerile Macedonieĭ.

Val.

FARSA PARLAMENTARA

Camera. — O burtă se înalță la orizont și amenință cu proeminențele sale, întreaga Cameră. Toțĭ deputațiĭ se daŭ în lăturĭ. Palladi apare gîfîind, limba îĭ atîrnă afară de un cot, în tocmaĭ ca limba clopotuluĭ celuĭ mare de pe dealul Mitropolieĭ.

Se spune că matadorul prevăzînd soarta fatală care'ĭ amenință legea pescărituluĭ, aleargă din deputat în deputat pentru a-ĭ cere votul favorabil.

*

Orizontul e tot negru și de nicăerĭ nu se înseninează. Prin toate colțurile mișună conspiratoriĭ. Mala, Iancovescu, Dimancea, Vasile Lascăr fac planurĭ, îșĭ trec cuvintele de ordine, pregătesc marele asalt în potriva cupoleĭ care apără portofoliul matadoruluĭ.

*

Singur Mitiță Sturdza, în tocmaĭ ca garda luĭ Napoleon la Vaterloo, apără cu energie proĭectul și portofoliul luĭ Palladi.

Bietul Bianu, în forma unuĭ cățeluș flocos se tot învîrtește cu coada între picioare printre picioarele luĭ Mitiță, iar intriganțiĭ de melodramă, precum cuconul Năstase Stolojan și Eugeniŭ Stătescu, fac pe desinteresațiĭ și rîd în barbă.

Stop.

Regele și prostiile D-luĭ Sturdza

Nerăbdarea D-luĭ Sturdza. — Răzbunarea D-luĭ Sturdza. — D. Sturdza și D. Stătescu.

Nerăbdarea D-luĭ Sturdza.

Sosirea regeluĭ în țară era așteptată cu nerăbdare de D. Sturdza, care ține să expună Suveranuluĭ adevărata situație a guvernuluĭ și să-șĭ motiveze toate prostiile pe carĭ le-a făcut în timpul din urmă.

D. Sturdza va încredința pe rege de trăĭnicia guvernuluĭ față de Corpurile legiuitoare și va căuta să se asigure întru cît maĭ poate compta pe sprijinul suveranuluĭ.

Dacă D. Sturdza va izbuti a-șĭ întări din noŭ situația în fața regeluĭ, situația zdruncinată atît de răŭ în urma neghĭobiilor ce a făcut la Cameră, îșĭ va schimba cu desăvîrșire atitudinea sa tolerantă față de cîțĭ-va ocultiștĭ carĭ l'aŭ iritat zilele astea prin opozițiunea și pretențiunile lor.

Răzbunarea D-luĭ Sturdza.

D. Sturdza e decis a pune friŭ pofțelor nesățioase ale flămînzilor săĭ amicĭ politicĭ.

D-sa maĭ crede că legea pescuituluĭ va fi adusă cu siguranță în Cameră și ea va trece ca și legea instrucțiuneĭ, majoritatea fiind amenințată și înfricoșată cu pĭerderea mandatuluĭ legislativ în cazul cînd nu va asculta de poruncile șefuluĭ eĭ.

D. Sturdza și D. Stătescu.

Nu puține zile amare va face D-luĭ Sturdza și ministrul de justiție pentru că a contribuit la sporirea opozițieĭ în contra legeĭ pescuituluĭ.

Cu toate acestea maĭ mulțĭ deputațĭ spuneaŭ erĭ că D. Eugen Stătescu e dispus a forma un noŭ minister și că va aștepta să vadă atitudinea D-luĭ Sturdza pînă în ultimele momente pentru a sfătui pe rege ca să primească demisiunea cabinetuluĭ însărcinîndu-l pe D-sa cu formarea ministeruluĭ, fără însă a fi nevoĭe de dizolvare a Corpurilor legiuitoare.

O majoritate destul de puternică susține această ideĭe și ceĭ ce o împărtășesc sînt convinșĭ că răsturnarea primuluĭ ministru atîrnă numaĭ de un cuvînt al D-luĭ Stătescu.

Dud.

Bibliotecĭ populare

Economisirea forțelor intelectuale. — Scopul. — Bibliotecĭ școlare. — Bibliotecĭ comunale. — Bibliotecĭ social-democratice. — O bibliotecă populară model. — La noĭ.

Nu știŭ care Rus avu originala ideĭe de a dovedi că toată tendința omenireĭ a fost și este să economisească cît maĭ multe puterĭ și tot odată să-șĭ procure cît maĭ multe plăcerĭ.

Ast-fel, după ce cele maĭ multe sforțărĭ, aŭ fost făcute pentru a îmbunătăți mijloacele tecnice, pentru a le pune în mișcare cu cît se poate maĭ mare ușurință și a le face să producă cît se poate maĭ mult, astă-zĭ omenirea începe a face eforturĭ pentru a economisi și la cheltuirea forțelor intelectuale.

Cum se poate face însă aceasta? Intelectul omenesc nu este o mașină pe care o puĭ în mișcare și o oprești după voință; el este proprietatea absolută a purtătoruluĭ săŭ și cîte o dată nicĭ de acesta nu ascultă. Pe două căĭ numaĭ se pot face decĭ aicĭ îmbunătățirĭ: 1) perfecționînd mijloacele de educație, și 2) atrăgînd cît maĭ largĭ cercurĭ ale omenireĭ în spre cultură.

Intre mijloacele însă adoptate pentru acest scop, se află și bibliotecele populare.

Scopul

Nimenĭ făcînd o bibliotecă populară nu-șĭ închipuește că cu aceasta va face din toțĭ oameniĭ din popor, carĭ ar uza de dînsa, niște oamenĭ de înaltă cultură. Dar scopul bibliotecelor este în primul rînd acela, de a dezvolta dorința de cultură, dorința de a ceti.

Urmarea este naturală. Părințiĭ încep a pricepe dezavantagiile cultureĭ insuficiente pe care o aŭ eĭ înșășĭ și caută a da cel puțin copiilor lor o cultură maĭ sănătoasă.

Pe de altă parte, bărbațiĭ deprinzîndu-se a frecuenta bibliotecile, nu se maĭ încurcă prin cîrciume singurul loc de petrecere pe care îl are muncitorul cînd sosesc Duminicele și sărbătorile.

Bibliotecĭ școlare

Pe lîngă școlile de orĭ-ce grad, în țările carĭ aŭ învățămîntul maĭ dezvoltat, se află o bibliotecă pentru școlarĭ. Fie-care elev, are dreptul de a lua o dată pe săptămînă saŭ la două săptămînĭ odată, cîte o carte care, bine înțeles, îĭ se dă numaĭ cu învoirea specială a profesoruluĭ.

Eleviĭ maĭ cu stare plătesc pentru acest împrumut o mică îndemnizare în favoarea bibliotecеĭ; eleviĭ săracĭ sînt scutițĭ de orĭ-ce taxă.

Cu acest chip se dezvoltă în elevĭ gustul de a ceti și acest gust este atît de mare, în cît în Germania de o pildă, școlariĭ consideră oprirea de a lua cărțĭ din bibliotecă, ca una din pedepsele cele maĭ aspre și maĭ dureroase.

Bibliotecele însă-șĭ se susțin dintr'un mic venit înscris în budgetul fie-căreĭ școlĭ, din ofrande benevole, și din indemnizările plătite de către eleviĭ cu stare.

Bibliotecĭ comunale

De mare însemnătate culturală sînt și bibliotecile comunale. Maĭ bine, ele sînt organizate în Anglia, unde există bibliotecĭ populare carĭ numără 50—60.000 de volume alese.

Asemenea bibliotecĭ susținute de comune și situate fie care într'o suburbie saŭ într'o despărțire a orașuluĭ se află în mare număr și prin Germania. Orașul Berlin are înscrisă în budgetul săŭ o sumă de 150,000 mărcĭ anual, anume pentru bibliotecile comunale carĭ maĭ primesc ofrande în banĭ și cărțĭ de la diferițĭ cetățenĭ maĭ cu stare.

Cărțile se pot ceti în localul bibliotecеĭ și se daŭ și pe la casele cetățenilor în schimbul uneĭ simple chitanțe.

Bibliotecĭ social-democratice

Societățile și cluburile social-democratice, ne avînd numaĭ misiunea de a face propagandă socialistă, saŭ maĭ bine zis neputînd-o face pe aceasta fără o întinsă propagandă culturală, sînt silite și ele a înființa bibliotecĭ, carĭ servesc membrilor spre luminarea și cultivarea lor.

In Germania nu este club socialist, nu este breaslă de muncitorĭ care să n'aibă o bibliotecă de cel puțin 150—200 de volume alese. Și e lucru dovedit că tocmaĭ cărțile științifice maĭ greŭ accesibile sînt cele maĭ căutate și cele maĭ mult citite.

Trebue ținut însă în seamă că maĭ fie-care muncitor socialist german are o mică bibliotecă compusă din scrierĭ populare, scoase și editate de partid, carĭ le vinde cu un preț neînchipuit de ĭeftin.

Pentru ca să se vază dorul de cultură al muncitoruluĭ german, va fi de ajuns să citez că unele broșurĭ editate de partidul social-democrat ating un tiraj de 400,000 de exemplare într'un scurt timp.

O bibliotecă populară model

Societatea germană de cultură etică din Berlin a avut ideĭa de a deschide o bibliotecă populară, care să fie susținută maĭ întîiŭ prin ofrande benevole, pînă cînd comuna se va convinge de necesitatea unor asemenea bibliotecĭ.

Cărțile aflătoare în această bibliotecă sînt toate dăruite de cetățenĭ cu stare saŭ oferite

de către librarii editori cari aŭ răspuns la apelul inițiatorilor bibliotecei, apel prin care eraŭ rugați de a oferi din cărțile apărute în editura lor cîte una pentru biblioteca populară.

Ziarele și revistele trimit și ele cîte unul saŭ două exemplare gratis bibliotecei, ast-fel că omul din popor poate să se informeze în bibliotecă și asupra întîmplărilor și curiozităților zilei.

Ca bibliotecari funcționează cîți-va membri ai societăței etice, cari își iaŭ însărcinarea de a veni și servi publicul, în tot timpul cît biblioteca este deschisă.

De la primele zile numărul cititorilor era însemnat și astăzi deschiderea unei a doua biblioteci se impune.

La noi

Să mai fac o propunere? Se fac atîtea propuneri în țara noastră și atîtea se primesc cu entuziasm fără ca să fie puse în aplicare, în cît mai că-mi vine să închei fără a mai spune ceva. Da, la noi propunerile rămîn în cele mai multe cazuri pe hîrtie, în cele mai multe cazuri ele daŭ naștere unui entuziasm momentan, care dispare apoi pare că nici n'ar fi fost, căci vorba spiritualului Creangă: Romînului îi este numai greŭ pînă s'apucă de ceva, că de lăsat să lasă repede.

Dar totuși să propun, cine știe? poate ideia încolțește și dă roade și am și eŭ o mică parte din bucuria unei mulțimi setoasă de cultură. (Vedeți tot omul egoist).

Vroiam să zic deci: Ce ușor s'ar putea face și la noi—mai cu seamă în București—o bibliotecă populară? Ziarele noastre cu plăcere ar pune la dispoziția unei asemenea biblioteci un exemplar, librarii editori ar face același lucru, oamenii de bine ar cotiza și poporul în parte cel puțin s'ar deprinde a veni la bibliotecă în loc de a merge la circiumă.

Unde-i omul caritabil care pune prima sumă necesară pentru instalație la dispoziție? Restul s'ar face curînd.

Să sperăm că va veni timpul.

Gal.

IMPRESIUNI & PALAVRE

Doamnei saŭ D-șoarei Evrica

Titlul de mai sus, saŭ mai bine zis, adresa acestei palavre îmi aduce aminte o anecdotă, care de sigur te va face să roșești dacă vei fi domnișoară și-ți va da o senzație plăcută dacă aparții femeilor măritate, fie și de mîna stîngă:

Repauzatul general Tell, care era un om dintr'o bucată—pe cînd era ministru de instrucție, s'a dus să inspecteze o școală și s'a găsit fața'n față cu directoarea.

— Doamnă saŭ... Domnișoară, se adresă generalul.

— Cum voește domnul ministru, răspunse complezanta profesoară.

— Ba, nu, te rog *cum te simți d-ta*, răspunse brutal ministrul.—Și acum că am isprăvit anecdota o să revenim la scrisoarea ta, dragă *Evrica*, pe care *nu te găsesc* de cît în scrisori. Pentru cei cari nu aŭ făcut ca subscrisul studii clasice, le arăt dezlegarea spiritului meŭ obscur, spunîndu-le că *Evrica* pe grecește însemnează *găsesc* și cum vedeți Dv. eŭ nu găsesc de loc pe aceea care a ales această poreclă grecească.

Și acum după atîta polologhie să vorbim de *Evrica* și de *chestia femenină*. Mă declar, cu trup și cu suflet și fără nici un sub-înțeles pentru egalitatea deplină a femeei și din toate punctele de vedere.

Cînd însă sînt așa de categoric în declarațiunile mele, trebuie să-ți explic că deși consider *femeia* egală *bărbatului*, dar în actuala societate, am dreptul de a-mi bate joc de femeile cari se mîndresc întru a fi păpușe gentile și vorbitoare, cari știu să danseze perfect, să ne cînte la clavir *La prière d'une vierge* și să aibă tot idealul întru găsirea unui bărbat care să-i satisfacă capriciile ei de *roabă iubită și adorată*. De asemenea îmi bat joc de femeile cari se plictisesc cu prostiile lor și cari alcătuiesc cohorta acelora pe cari francezul le numește *bas bleus*.

Eŭ unul, dacă ar fi să-mi aleg o femeie, o tovarășe de viață, aș dori să găsesc una brutală ca mine în pasiune, cinică în moralitatea ei, cu inteligența deschisă tuturor ideilor sănătoase și care să fie complectarea *bărbătescului* precum bărbatul este complectarea *femeiescului*, o femeie perfect egală cu mine și care să-mi fie în loc de păpușe și jucărie, cel mai bun prieten al unei vieți pline de zbucium și de deziluzii.

Iată cum înțeleg eŭ femeia și dragă *Evrica*, iartă-mă că într'o chestie atît de serioasă, am fost scris și am uitat că rolul meŭ este de-a ride, de-a spune glume și a amuza pe onor. p. t. public și pe cocoane cu cronici și palavre mai mult saŭ mai puțin sărate.

Și acum cînd am isprăvit, permite, galantului tăŭ corespondent să-ți trimită o guriță?

Chițibuș.

Două declarații

Aceste două declarații privesc facerea trapezului (refectoriului) de la monăstirea Stănișoara. Cea dintîi provine de la toți călugării din monăstire iar cea de a doua de la stărițul monăstirei.

DECLARAȚIE

Subsemnații membrii ai consiliului economic și administrativ al sfintei monastirei Stănișoara, declarăm prin aceasta că Trapezul (Refectoriul) care s'a zidit în această Monastire în anul 1885 și terminat în anul 1886 Februarie 6, s'a zidit cu banii Monastirei, dobîndiți din vînzarea vitelor Monastirei și din contribuția părinților Monastirei.

Varul și cărămida au fost făcute în Monastire, cu cheltuiala casei Monastirei, iar materialul lemnos s'a dat de stat.

Plata meșterului Neacșu Rădulescu, precum și a celor-l'alți meșteri ce au lucrat la acest Trapez, s'a făcut tot de casa sintei monastiri fără să fi ajutat cine-va cu ceva.

Suma adunată la ziua hramului monastirei, de la visitatori, de către părintele Ep. Ghenadie, acum Mitropolit, n'a intrat în casa monastirei și deci nici nu s'a ajutat cu dînsa la zidirea acestui Trapez.

Am auzit că guvernul pe vremea acea ar fi dat pentru Trapez o sumă oare-care Părintelui Episcop Ghenadie, dar noi n'am văzut nici un ban din suma ce s'ar fi dat de guvern pentru acest sfîrșit, așa că, cum ziserăm mai sus, Trapezul ce se găsește în ființă e făcut numai cu cheltuiala proprie a sintei Monastiri.

(Urmează iscăliturile membrilor consiliului economic și administrativ al Monastirei Stînișoara cum și sigilul Monastirei).

DECLARAȚIE

Sub-semnatul declar: 1) Că cele arătate de părinții de la sînta Monastire Stînișoara, în privința zidirei Trapezului sînt adevărate și anume că acest Trapez s'a zidit cu ce s'a putut dobîndi din milostenii, din vînzarea vitelor Monastirei, cum și cu ajutorul de la părinți, din suma ce se dă de la minister pentru întreținere.

2) Toate balamalele, ușile, cercevelele, dușumeaua și tot ce a fost de trebuință pînă la definitiva terminare a Trapezului, afară de zugrăveala de la monastirea Stînișoara, le-am plătit eŭ însu-mi din banii casei, pe cînd mă aflam acolo ca Stareț.

(Urmează iscălitura Starețului)

(Sigiliul Starițului)

Criza ministerială franceză

PARIS, 15 Aprilie. — D. Felix Faure a oferit D-lui Méline misiunea de a forma cabinetul.

PARIS, 15 Aprilie. — D. Méline s'a dus la Eliseu, ca să informeze pe D. Faure că probabil nu-i va putea da vr'un răspuns de cît mîine dimineață. Apoi a conferit cu D-nii Billot, Bartou, Hanotaux și Cochery,

D. Faure a chemat pe D-nu Hanotaux și a inzistat pe lîngă dînsul în mod viŭ pentru a-l face să primească portofoliul afacerilor străine. Se crede că D. Hanotaux va primi. Probabil că ministerul se va constitui mîine.

In timpul serii circulă următoarea listă ministerială: D-nii Méline, președinția consiliului și agricultura; Cochery, finanțele; Billot, rezbelul; Barbery, marina și Hanotaux, afacerile streine.

Bulgaria vazală Turciei

PARIS, 15 Aprilie. — Sultanul a mulțumit telegrafic președintelui Republicei pentru primirea ce a făcut prințului Ferdinand. Mîine va fi la Eliseŭ prînz și recepțiune. Prințul va pleca Mercuri la Berlin.

Antisemiții la Viena

VIENA, 15 Aprilie. — Ziarele anti-semite anunță că D. Lueger, în înțelegere cu partidul săŭ, renunță la alegerea sa de primar în urma întrevederei cu împăratul.

Noua alegere a primarului se va face în curînd. D. Lueger va fi numit prim vice-primar.

Inmormîntarea baronului Hirsch

PARIS, 15 Aprilie. — Inmormîntarea baronului Hirsch s'a făcut în timpul dimineții în mijlocul unei mulțimi mari. Marele Rabin a rostit un discurs la cimitirul Montmartre.

CRONICA

Limba boului...

De unde se va vedea că dacă la Berlin sînt judecători, la București aŭ fost judecători.

Nu e mult de atunci. Pensionarul actual B... era judecător de ședință la tribunalul de Ilfov. Magistrat conștiincios și om cinstit B... nu se abătea din calea dreaptă, care pe semne nu e tocmai cea mai nemerită.

Se judecase o afacere importantă și pe cînd doui dintre judecători daŭ cîștig de cauză părței care n'avea dreptate B... rămîne la opinie separată. Și sub hotărîrea colegilor săi, B... își formulează ast-fel opiniunea:

«Limba boului e mare, dar nu poate vorbi».

Și iscălește.

Jurnalul intră în mîna ministrului de justiție și B... fu chiemat a doua zi în cabinetul acestuia.

— Știam, îi zise, că o să mă chiemați. Amîndoui colegii mei sînt niște hoți. S'aŭ vîndut ca să dea dreptate celui ce n'o avea. Iată de ce zic că «limba boului e mare, dar nu poate vorbi»... într'un jurnal despre lucruri pe cari vi le povestii.

Peste puțin B... a fost avansat... judecător de pace, pe urmă ajutor de judecător, iar mai tîrziŭ copist pînă a ajuns pensionar.

Cronica mea de azi dacă nu e veselă, e cel puțin plină de adevăr.

Sac.

Din Botoșani

Corespondență particulară a ziarului *Adevěrul*

Conservatorii și junimiștii.— Bisericuțele liberale. Mărul de discordie. — Demisiunea prefectului.—Administrația comunală.

Conservatorii și junimiștii

In urma căderei conservatorilor, partizanii lor din localitate, junimiști și conservatori, aŭ înființat un club politic care, în lipsă de ori-ce comitet, se administra provizoriŭ de fostul prefect *Boldur Epureanu*. Zilele trecute făcîndu-se alegerea comitetului, aŭ fost proclamați vice-președinți D-nii *T. Silion* fost primar și *St. Ganea*, avocet, foarte bine cunoscut de D. Al. Lahovari pentru afacerile sale cu străinătatea. Este de remarcat că această alegere s'a făcut fără știrea D-lui Boldur, care nici măcar de politeță n'a fost convocat și pe a cărui eliminare, amicii săi o tălmăcesc azi cu sub-înțelesuri felurite, în a căror discuțiune nu cred de cuviință să intru. Soarta D-lui Boldur aŭ împărtășit-o de alt-fel și mai mulți junimiști de marcă, între cari D-nii *Christescu, I. Miclescu*, cunoscut al D-lui Carp și fost deputat etc.

După cum se vede, armonia conservatorilor lasă mult de dorit. Și cum D-nii *Cristescu, Boldur, Miclescu* nu sînt oameni a se recunoaște lesne învinși, urmează că amatorii de cancanuri politice vor avea, într'un scurt viitor, distracții din belșug.

Bisericuțele liberale

Industria sforii n'a fost însă nici o dată un monopol exclusiv al conservatorilor, ba poate nici o dată nu s'a fabricat la noi atîta sfoară ca azi în atelierele liberale.—Se știe că liberalii noștri, înainte de a li se impune, în ajunul alegerilor, tovărășia cu Vernescanii, eraŭ nu zic dezbinați, dar deosebiți în două grupuri și încă foarte bine deosebiți atît prin tendinți tradițiuni și mai ales prin apucături, cît și prin faptul că unul din cele două grupuri: „*tinerii*" nu se împărtășiseră de cît foarte puțin și unii chiar de loc, din splendoarea regimului liberal trecut. Cu alăturarea Vernescanilor, numărul grupurilor s'a urcat la trei, și pentru ca nici unul sa nu aibă *preeminența* s'a convenit ca ori-ce schimbări în județ să se facă cu ceusimțimîntul celor-trele grupări, prin organul Prefectului, care, ca președinte al comitetului liberal, planează oare-cum de-asupra tuturor.

Această situațiune de echilibru nestabil a început să nu mai convie ambițiunilor și cu atît mai puțin intereselor marilor proprietari liberali, mai ales acum în ajunul campaniei agricole, cînd tot omul are nevoie de un sub-prefect saŭ cel puțin de un pomojnic la ordinile sale.

Mărul de discordie

Era deci foarte natural ca prefectura s'ajungă în primul loc, mărul de discordie al aliaților. Ce vederi aŭ *tinerii* în această cestiune, este greŭ de știut, fie din cauza discrețiunei lor, fie poate din cauză că aŭ mai puține interese personale în joc. Vernescanii, priviți de o cam dată încă tot ca *intruși* în partid, nu îndrăznesc să ridice pretenții personale, dar negreșit, ei ar privi cu ochi buni numirea unui bătrîn liberal, și anume a D-lui *Arapu*, asupra căruia șeful lor, D. *Enacovici*, ca cumnat are un ascendent fără limite. S'ar părea chiar că, tare de acest sprijin, D. Arapu se crede sigur de izbîndă, judecînd cel puțin după *ifosul* ce și-l ia prin tîrg vechiul săŭ amic de casă — samsarul *Marcu Leibu*.—In fine bătrînii liberali, opun D-lui *Arapu* candidatua creaturii sale senatorului *Rusu*, om pe cît de puțin considerat în județ, tot pe atît de bănuit în cercurile liberale. Cel puțin, conservatorii nu se sfiesc a afirma în gura mare că în alegerile lor, liberalul *Rusu* avea ordin de la prefect să plece din oraș, atunci bine înțeles, cînd nu i-se dedea chiar chele la vot.

Demisiunea prefectului

Liberalii sînt însă prea bizantini pentru a încra pe față în vederea aspirațiunilor lor intime. Ei aŭ căutat și, după cum vom vedea, aŭ găsit un *teren avuabil* pentru a săpa autoritatea actualului prefect *Ilie Ciolac*; care, văzînd neînțelegerile dintre grupuri, se emancipase de tutela lor, hotărît să se conducă după propriul săŭ cap. Cum acest lucru este însă *naturalmente* imposibil pentru D. *Ciolac*—D-sa a căzut în realitate sub influența cunoscutului săŭ D. *Caniola*, fost polițai și sub conservatori. Ca urmare a acestei stări de lucruri, suprefecții și alți funcționari conservatori sînt menținuți în slujbe, în dauna agenților liberali și adese-ori—ceia-ce este chiar trist — în dauna chiar a administrațiunilor. Si tocmai acesta este modul pentru care prefectul este părtinit și pîrît la centru ca incapabil și lipsit de energie.

In vremea din urmă neînțelegerile aŭ luat așa proporții, în cît D. *Cliac* plecînd Sîmbătă la București pentru a se înțelege cu deputații și senatorii asupra situațiunei, a trîmbițat pe aici că se duce să-și dea demisia și să recomande în locu-i pe senatorul *Rusu*. Ce s'o fi hotărît la București nu se poate ști pînă la întoarcerea prefectului, dar amenințarea D-lui *Cilac* trebuie privită numai ca o *fineță* dintre ale sale, căci dacă i-ar fi așa silă de prefectură, de sigur că nu s'ar grăbi să recomande persoana cea mai puțin apreciată atît de județeni cît și de reprezentanții lor din Cameră și Senat!

Administrația comunală

Un al doilea măr de discordie al liberalilor nu va întîrzia să ajungă și primăria, în capul căreia se află actualmente D. avocat *Ulle*; unul dintre liberalii „tineri". D-sa punînd capăt trecutei destrăbălări și țăind speranțele viitoarelor căpătuiri și gheșefturi, s'a atras negreșit dușmănii numeroase, mai ales din partea celor cari așteptaŭ cu nesaț realizarea împrumutului de 2 milioane, a cărui proiect s'a depus zilele trecute la Cameră. De aici calomniile stupide, pe cari feluriți paraponisiți le răspîndesc fie în localitate, fie în foaie oare-care din București. Dar despre isprăvile de la comună, vă voiŭ comunica cîte ceva în altă corespondență.

Pînă atunci, iată un interview cu un consilier comunal, dintre „bătrîni", care în limbagiul său plastic, zugrăvește foarte semnificativ situațiunea liberalilor la comună:

— Ei, ce face *Ulle* la primărie? întreb eŭ ispititor.

— De, ce să facă? Șade ca un cîne pe stogul de fîn: nici el nu mănîncă, nici nu lasă pe alții.

Radu.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 15 Aprilie (27 Aprilie) 1896

5% Renta r. p.	100¾	Acț. B. Agricole	—
5% Renta am.	99⅜	Dacia-România	—
5% » (92—93)	—	Naționala	—
5% » am.	—	Patria	—
6% Obl. rur.	103	Construcții	—
Pensiuni	290	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	97¼	Londra	25.22¼.21¼
5% » (1890)	98	Paris	100.11¼.10
5% Fonc. rur.	93½	Viena	210.09½
5% » urb.	101	Berlin	123.35.25
5% » »	90¼	Belgia	99.15
5% » » Iași	82¾	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » »	6
Banca Naț.	—	» C. dep.	5½

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

In vederea concentrărilor ca i se fac anul acesta, și cari aŭ un caracter cu totul deosebit de al celor din alți ani, ministrul de rezboiŭ a ordonat ca primele inspecții generale să înceapă chiar din cursul acestei luni.

La I Maiŭ se va deschide sesiunea Sf. Sinod.

Se vorbește cu multă insistență printre clericali că mitropolitul Ghenadie va anunța sinodului retragerea sa din înalta demnitate ce ocupă.

Lipovenii din Dobrogea aŭ consimțit a-și declara copii născuți la oficiul stărei civile, însă prin mijlocirea preoților respectiv.

Zilele trecute a fost la Severin o întrunire la care aŭ luat parte pe lîngă cetățenii Severinului și peste două sute de sîrbi, de prin localitățile învecinate cu județul Mehedinți.

Intrunirea avea de scop să se avizeze la mijloacele necesare pentru construirea unui pod pe Dunăre între Severin-Cladova și legarea acestor localități printr'o linie ferată.

La întrunire aŭ luat parte cîți-va deputați sîrbi și romîni cari aŭ promis că chestiunea va fi adusă în parlamentele respective. La sfîrșit s'a telegrafiat regelui Serbiei și regelui Carol, în sensul de a stărui ca Serbia și România să fie legate cît mai curînd printr'o linie de drum de fer.

In *Sala de depeși* a *Adevěrului* este expusă fotografia vestitului fost polițaiŭ de Bacău Taianu.

Apucăturile necinstite ale oamenilor regimului încep a se da pe față.

D. Stefan Gheorghiu Parpale, senator din Huși, care are un întreg dosar de fapte neoneste la activul săŭ. fapte cari i-aŭ provocat pe vremuri, destituirea din magistratură, unde uzurpase local de supleant, a săvîrșit acum cît va timp un act din cele mai revoltătoare.

Abuzînd de pozițiunea sa de senator guvernamental și făcînd să se creadă în județul săŭ că va fi numit prefect a pus în poziție pe primarul din Stănilești ca să deposedeze pe D. Gh. Matasaru, proprietar în Basarabia, de moșia Pojorani, din județul Huși, pe care acesta o ține în arendă cu contract în regulă pînă la 1897.

Intreaga administrație a moșiei a fost luată samavolnicește din mîinele D-lui Matasaru și dată în seama unui ovrei, împuternicit de D. Gheorghiu Parpale, care pretinde că ar fi cumpărat această moșie la licitație dar adjudecarea acestei vînzări nu poate deveni definitivă încă multă vreme din cauza contestațiunilor în curs de judecată.

In această privință ni se promit amănunte foarte interesante din cari se va vedea toate infamiile de cari sînt capabili partizanii acestui regim.

JUDICIARE

Eri, înalta Curte de Casație a judecat recursul făcut de către D. Gh. Scorțescu directorul *Evenimentului*, în contrasentința, Curței cu Jurați din Iași prin care a fost condamnat la 500 lei amendă, pentru calomnie prin presă.

D. Scorțescu era asistat de D-nii avocați

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

31

PRIN CRIMA

PARTEA INTEIA

Intriga de moarte

IX.

Doui complici.

Urcîndu-te sus, ori-care ar fi starea în care vei găsi pe fratele meŭ, să declari că nu prezintă nici o gravitate.

Să asiguri pe toată lumea. Să afirmi că nu are o sincopă ci că doarme numai iar somnul să nu-i fie turburat de nici un fel de zgomot, căci i-ar va face bine.

Intr'un cuvînt să faci așa în cît să depărtezi pe toată lumea din camera sa.

Da, pe toată lumea, mă înțelegi, chiar pe femeia și copilul lui.

— Dar dacă aceștia nu vor să mă asculte?

O lucire crudă trecu prin ochii lui Louis Berthier.

— Totuși înseninîndu-se nu mai de cît și devenind mai smerit de cît ori-cînd zise cu glasu-i dulceag pe care și-l potrivea în oare cari împrejurări.

— Te calomniezi singur, doctore. Un medic care e și om de spirit în acelaș timp, știe să iasă la capăt.

— Voiŭ face tot ce-mi va fi cu putință ca să te satisfac.

— Nu mă importă sforțările ce vei face și nu țin seamă de cît de rezultat.

Și fiind-că Anatole Lafont tăcea:

— Aide, zise Louis, grăbește-te, căci trece timpul. Primești saŭ nu?... Și trebue să te las ca să te urci sus saŭ să te trimit îndărît?

Dar doctorul sta în picioare nemișcat și părea că așteaptă acuma un lucru despre care nu se vorbise de loc.

Louis înțelese și încet, mai zise:

— Dacă moare frate-meŭ și dacă înaintea morței sale pot rămînea cu dînsul în cameră un sfert de oră, îți daŭ cinci-zeci de mii de franci îi clientela casei. Primești?

Pleoapele buluzianului se mișcase repede vinele frunței i se umflară ca și cînd ar fi fost aproape să plesnească, dar nu-și perdu cumpătul și zise:

— Lucrul e grav și anevoios, dar zi o sută de mii și... la dracu!... voiŭ face ce vrei?...

Louis Berthier întinse mîna.

— Ne-am înțeles! zise. Atunci să ne grăbim.

Se duse de ridică draperiile de la ușa și o descuie.

Dar cel-l'alt nu-l urmă.

Scoase un carnet din buzunar și scrise grabnic.

— Ce faci?... întrebă Louis crezînd că vrea să-l puie să iscălească tocmeala.

Trebue să prevedem tot, răspunse doctorul; dacă nu pot depărta pe toată lumea, asta mă va face să-i pun în neputință pe cei ce vor voi să rămînă.

Du-te singur la farmacistul din strada Courcelles, iar această doză de opium și ipecacuana cu această doctore pentru fratele D-tale, adumi-le sus.

Louis pricepuse acuma și încuviința. Ca să nu mai peardă timpul ducîndu-se să-și ia pălăria care rămăsese sus, luă una din vestibul, pe care o nemeri și plecă repede unde-i zisese doctorul.

Acesta porni îndată spre camera bolnavului, cu un servitor după dînsul.

Fu anunțat și numai de cît Mihai îi eși înainte, pe cînd baroneasa cu o expresie de bucurie murmura:

— In sfîrșit!...

Ca și fiul săŭ făcu doui pași către cel sosise.

Te așteptam ca pe Mesia, zise.

Lafont nu răspunse.

Și fără să atingă măcar bordurile pălăriei sale ca și cînd nu l'ar fi preocupat de cît bolnavul se îndreptă către patul cel minunat, larg și scund, în care, sub draperiile de catifea închisă, François Berthier zăcea tot în starea-i de nemișcare tragică.

Atunci, pe rînd, luă mîna murindului, îi ridică pleoapele, îi descoperi peptu și rugînd pe Mihai să-l sprijine ascultă multă vreme bătăile inimei.

Se ridică, fără să fi formulat nici o părere încă, și fără să fi pronunțat vre-o vorbă care ar fi putut lămuri starea bonavului.

Mihai și Genevieva nu mai simțeaŭ viață întrînșii.

Cît despre Edith și mai impacientă și mai enervată, zise:

— Nu se poate să nu mai fie nici o speranță, nu-i așa?...

Nu e cu putință să moară ast-fel!

— De sigur că nu! zise în sfîrșit Lafont; este oare-care speranță, multă speranță chiar,...

Toată lumea respiră...

Medicul continuă:

— E prea multă lume în camera aceasta, de și e destul de mare. D. baron are nevoie de-o liniște absolută. Dacă ar putea rămîne numai cu mine și o persoană de încredere, ar fi cel mai bun lucru și aș răspunde la sigur de dînsul.

— Eŭ unul nu părăsesc camera, declară Mihai.

— Ești fiul baronului, Da?

— Da.

— Atunci rămîi, dar numai cu mama D-tale.

Toată lumea cea-l'altă, fără excepțiune, să se retragă.

— Deci nu e nici un pericol! stărui Napoulo, care în fond, adora pe François Berthier.

— Nici unul! declară Lafont.

Nollet și levantinul strinseră mîna Edithei, murmurînd:

— O să trimitem mîine des de dimineață să aflăm despre starea bolnavului...

Apoi Eugen de Graves, care plecase de asemeni, îi însoți pînă'la trăsura pe cînd tot personalul se scobora la rîndul de jos; numai doui servitori trebuiaŭ să stea în vestibul, aproape de camera bolnavului.

— Bolnavul a avut vr'o nemulțămire zilele astea? întrebă doctorul îndată ce plecă toată lumea.

In privința asta era perfect lămurit de către Louis, de cît ce ar fi zis cine-va despre un doctor care nu face oare-cari întrebări și n'avea aerul să se preocupe pînă și de cele mai neînsemnate amănunte?

Fiind că Edith răspunse numai de cît că nu, doctorul zise mai departe:

— Nu s'a plîns ni i o dată că-i huesc urechile, că are ameţeli și dureri de cap?

— Nici o-dată.

— Sincopa asta, e cea dintîiŭ?

— E a doua, zise la rîndu-i Mihai, care pe scurt, atuncea, povesti puținul ce consimțise să-i spue doctorul Palmer; căci acesta, ca să nu înspăimînte familia, fusese foarte sobru în explicațiuni.

Tot vorbind, doctorul Lafont scrise o ordonanță și deschisese sacul cu instrumentele.

— Am întîlnit pe D. Louis Berthier pe scări și fiind că-l cunoșteam puțin, l'am rugat să se ducă pînă la farmacia cea mai apropiată ca să-mi aducă medicamentele necesare.

Dar îmi trebuesc și altele. Trimiteți, vă rog, să aducă și pe servitoare să se poate de grabnic.

Mihai eși în antecameră și dădu ordine numai de cîr.

— Pînă se va produce reactivul medicamentelor ce am cerut, zise doctorul ar fi bine să aplicăm bolnavului ventuze. Chemați un servitor care să mă poată ajuta.

Genevieva nebăgată în seamă pînă atuncea și discretă, se apropie.

— Sînt obicinuită să îngrijesc de bolnavi, doctore, zise; am să te ajut eŭ.

Nu îndrăzni să refuze ajutorul acesta și începu pregătirile operațiunei sale.

In momentul acesta Louis Berthier se întoarse, iar doctorul îi zise:

— Ai adus medicamentele pe cari te-am rugat, Domnule, să le iei de la farmacie?

(Va urma).

Delavrancea, Nicu Xenopol şi N. Fleva, iar din partea D-luĭ avocat Constantinescu, care fusese calomniat prin ziarul *Evenimentul*, era D. Gh. Panu. Motivele recursuluĭ eraŭ următoarele:

1) Lista juraţilor a fost incompletă, de oare-ce nu era indicat domiciliul, profesiunea şi vîrsta fie-căruĭa;

2) Proba cu martorĭ a fost respinsă;

3) Curtea a făcut exces de putere ne lăsînd să se discute chestiunea dacă calitatea de avocat al Eforieĭ, face saŭ nu să fiecine-va considerat ca funcţionar public.

4) Intrebările puse de Curtea juraţilor nu s'aŭ referit la ambele elemente carĭ constituĭesc delictul de calomnie.

Inalta Curte, după ascultarea părţilor şi a D-luĭ procuror-general, a respins cele treĭ motive rămânînd în divirgenţă asupra celuĭ de al patrulea motiv.

Judecarea în această privinţă s'a ajurnat pentru ziua de 8 Maiŭ.

EXTERIOARE

Ziarele germane primesc ştirĭ foarte alarmante din Paris unde socialiştiĭ şi radicaliĭ s'aŭ hotărît a sili pe preşedintele republiceĭ prin demonstraţiunĭ de stradă, carĭ s'aŭ sfîrşit cu foarte numeroase arestărĭ, ca să numească un minister radical care ar avea de scop revizuirea Constituţiuneĭ şi desfiinţarea Senatuluĭ.

ECOURI

D. Valdman, mare proprietar al uneĭ morĭ din Botoşanĭ şi al uneĭ brutăriĭ din Bucureştĭ a dat faliment zilele acestea, după şase lunĭ abĭa de negustorie în capitală.

D. Valdman, ca să poată activa încasările şi să tragă maĭ repede chĭulul creditorilor săĭ a zăpăcit lumea în iarna anuluĭ trecut cu reclama sa în jurul brutărieĭ din calea Dudeştĭ.

Nimenĭ nu 'şĭ putea da seama de rostul aceleĭ neîntrecute concurenţe şi acum abĭa se explică manopera gheşeftaruluĭ.

Măcelariĭ din Focşanĭ, profitînd de indiferenţa pe care o are primarul faţă cu interesele obşteĭ, s'aŭ constituit în cartel, ridicînd preţul carneĭ la 80 banĭ chilogramul.

Toţĭ domniĭ studenţĭ de la universitatea din Bucureştĭ sînt convocaţĭ în întrunire pentru Marţĭ 16 cor. orele 7 şi jum. în sala Orfeŭ.

Aflăm că poliţaiul Bacăuluĭ, faimosul bătăuş Talianu, a fost silit să-şĭ dea demisiunea.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 15 Aprilie, 1896

Griŭ cant.	16.100 gr.	58¼—58½	preţul	9.17½—9.25
Porumb „	5.050 „	% k. 56½	„	5.15—7.50
Por. col. „	2.300 „	60¼—60¾	„	6.15—6.65
Orz „	2.050 „	% k.	„	8.30—8.33
Ovăs „	1.300 „	% k.	„	7.70

Cereale sosite.

Pe apă: grîŭ 30.350, secară 6720, porumb 3.730.
Pe uscat: grîŭ 4.300, pórumb 2.650.

Marmorosch Blank & Comp.

***

Bursa cerealelor din Viena

14 Aprilie.

Grîŭ de primă-vară fl. 7.01; Grîŭ (Maĭ Iunie) fl. 7.04; Grîŭ de toamnă fl. 7.13. — Secara de primă-vară fl. 6.71; Secară (Maĭ-Iunie) fl. 6.51; Secară de toamnă fl. 6.11. — Ovăz de primă-vară fl. 6.73; Ovăz de toamnă fl 5,94. — Porumb (Maĭ-Iunie) fl. 4.31; Porumb (Iulie-August. fl. 4.49. — Rapiţă (August-Sept.) fl. 10.65.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Ancheta noastră la Bacăŭ

III

Justiţia din Bacăŭ

La Bacăŭ, justiţie de fapt nu există.

Nenorociţiĭ carĭ aŭ nevoĭe de sprijinul dreptăţeĭ şi al legilor nu găsesc nicĭ un reazăm în justiţia de la Bacăŭ. Spre ruşinea magistratureĭ, reprezentanţiĭ eĭ aŭ dat mîna cu canaliele de la poliţie pentru a duce la extrem opera de sălbăticiĭ inagurată de Talianu.

Poliţia poate să omoare în bună voĭe, poate să fure pînă şi cămaşa de pe om, ea n'are teamă de nimic căcĭ ştie de maĭ nainte că orĭ-ce plîngere, e pusă la dosar. Pînă şi dreptul sfînt de a te plînge a fost răpit nenorociţilor din Bacăŭ. Imĭ spunea plîngînd o femee bătrînă pe care nu de mult poliţia o zdrobise în bătaĭe:

— M'am dus să reclam, dar vaĭ de mine atîta mĭ-a fost. Cînd a auzit D. Talianu de aceasta m'a închis din noŭ la poliţie şi m'a bătut a doua oară de m'a dat gata.

Femeĭa mĭ-a arătat picĭoarele şi mîĭnile. E mult de cînd a fost bătută dar loviturile se cunoşteaŭ încă bine—carnea era zdrobită ĭar pĭelea de pe ea crăpată şi neagră-vînătă.

Am întrebat-o:

— Şi n'aĭ spus poliţaiuluĭ că de ce te bate.

— La fie-care lovitură 'mĭ striga: *să te saturĭ de a te plînge! Eŭ sînt mare şi tare aci, poliţaĭ, prefet şi ministru! De vă omor vă îngrop fără popă ĭar judecata mea e maĭ mare de cît aĭea unde te-aĭ dus să te plîngĭ, aĭ înţeles?*

Cine sînt magistraţiĭ?

Preşedintele Buzdugan, toată noaptea joacă în cărţĭ. Prefectul toată ziua e la el şi poliţaĭul de asemenea. Procurorul Botez se ţine numaĭ de chefurĭ.

Un cetăţian fruntaş din Bacăŭ, al căruĭ nume îl pot da la nevoĭe, mĭ-a spus cum acum cîte-va lunĭ a văzut pe procurorul Botez în gara Mărăseştĭ înt'o stare nespusă de obrietate. Judecătorul de instrucţie Nicolau de asemenĭ, despre sub-stitutul Gozan... pot spune multe ebelneriĭ de la berăriile din Bacăŭ. Membrul de şedinţă Antonescu, e unchiul luĭ Talianu.

Din toate părţile auzeam numaĭ plîngerĭ în contra justiţieĭ bacaoane. Cititoriĭ noştri aŭ putut constata, cum femeĭa luĭ Rozenfeld a înştiinţat parchetul de maĭ înainte că are să-ĭ omoare bărbatul, şi cu toate asigurările ce ĭ-a dat atît procurorul cît şi şi substitutul — Rozenfeld a fost torturat pînă a rămas în nesimţire. Ceva maĭ mult, D-niĭ Botez şi Cozan aŭ îndemnat pe Rozenfeld să se ducă la poliţie; eĭ l'aŭ trimis în mîĭnele luĭ Talianu!

La ce s'a mărginit activitatea parchetuluĭ după bătaĭe? *Absolut la nimic.*

A trebuit să intervină parchetul din Bucureştĭ prin procurorul Cernescu, care să constate vinovăţia luĭ Talianu, şĭ să ceară apoĭ darea luĭ în judecată.

Din denunţările ce mi s'aŭ făcut acolo, am aflat că ovreiĭ eraŭ bătuţĭ dese orĭ chĭar în faţa procuroruluĭ!

Ancheta D-luĭ Luca Ionescu

Este bine să vorbesc şi de această pretinsă anchetă pentru că s'a făcut mult zgomot în jurul eĭ.

Despre venirea acesteĭ anchete administrative, prefectul fusese înştiinţat de maĭ înainte şi poliţia avuse tot timpul pentru a ticlui, martorĭ falşĭ şi pentru a intimida pe denunţătorĭ. O zi întreagă poliţia nu s'a astîmpărat. A ameninţat, a terorizat, a plătit. Cînd a sosit inspectorul totul era gata.

Ancheta s'a făcut la prefectură. Poliţia aducea pe denunţătorĭ şi pe martorĭ. In faţa poliţaĭuluĭ şi a prefectuluĭ se lua interogatoriul reclamanţilor.

Comisarul Munteanu a învăţat pe cîrnăţarul Burăh Zeilik să spuĭe că Rozenfeld a bătut un gardist, că din această cauză a fost arestat. Munteanu a promis marea cu sarea acestuĭ cîrnăţar care totuşĭ spunea D-luĭ Luca Ionescu adevărul.

Dar fiind că modul acesta de destăinuire a cîrnăţaruluĭ care văzuse de la început scandalul, —nu plăcea inspectoruluĭ—Zeilik n'a maĭ fost lăsat să vorbească şi a fost dat afară.

Ameninţările inspectoruluĭ administrativ

Talianu s'a dus în persoană la Moise Birnberg şi l'a ameninţat şi ĭ-a cerut să nu spue nimic din cele ce a văzut. Moise Birnberg, e proprietarul cafeneleĭ Daniel.

Talianu l'a învăţat pe Birnberg să spue inspectoruluĭ că Rozenfeld e un pungaş, un bătăuş. Birnberg, de şi ameninţat, a spus la anchetă că Rozenfeld e om de treabă.

Atît de mult a supărat pe inspector, declaraţia sinceră a luĭ Birnberg în cît D. Luca Ionescu a început să strige:

Sunteţĭ nişte răĭ! Formaţĭ Stat în Stat!

Noĭ suntem prea indulgenţĭ! A-ţĭ inundat ţara. Ar trebui pe toţĭ să vă închidă poliţia.

Cîud femeea luĭ Rozenfeld a fost chĭemată la prefectură, comisarul Munteanu tot drumul a ameninţat-o ca nu cum-va să spue ceva răŭ de poliţaĭ şi să-l critice, căcĭ de maĭ trăeşte în oraş va fi amar de ea.

Inspectorul în loc s'o întrebe cum s'a întîmplat lucrurile, de l'a arestat şi bătut, sa mărgineşte s'o certe că de ce a reclamat le Bucureştĭ.

— *Fiind-că nu mi se făcea dreptate aci şĭ mi s'aŭ rupt actele.*

— *De ce ţi s'aŭ rupt?*

— *Pentru-vă n'am avut martorĭ!*

Parchetul să ceară cuĭ-va martorĭ carĭ să fi văzut cum s'a bătut Rozenfeld la Poliţie!?

Intreaga anchetă s'a făcut în felul acesta. Şi fiind-că bătaĭa nu se putea ascunde trebuĭa unul învinovăţit, şi acesta a fost Ianoşoaĭeĭ, ĭar *Talianu* care a fost cel maĭ mizerabil în toată această afacere a eşit curat ca cristalul.

De ce? Fiind-că însuşĭ prefectul a vrut aceasta.

Prefectul Lecca a spus în gura mare inspectoruluĭ: Ianoşoaeĭ a bătut—*Talianu nu!* Iar cînd Ianoşoaeĭ a vrut să protesteze, poliţaiuluĭ ĭ-a spus: *Tacĭ din gură că te scap eŭ! O să te amendeze saŭ în tot cazul o să-ţĭ deĭe o mică suspendare. In timpul acesta te plătesc eŭ. Aŭ ovreiĭ destuĭ banĭ!*

In privinţa stratagemeĭ cu gardiştiĭ bătuţĭ, aceasta noĭ am constatat-o că e o minciună cît se poate de infamă, şi cînd am vrut să cercetăm şi să întrebăm pe gardiştiĭ bătuţĭ, nu ĭam putut găsi de fel. Pe stradele pe unde eraŭ postaţĭ în ziua venireĭ noastre aŭ fost puşĭ alţiĭ. Luĭ Talianu tot îĭ era frică că de astă dată aceştĭ gardiştĭ carĭ în faţa inspectoruluĭ aŭ declarat că ovreiĭ aŭ fost bătuţĭ să nu spue acum adevărul reprezentanţilor preseĭ.

Convorbirea cu D. prefect Lecca

Şi fiind-că din aceste constatărĭ ale noastre eşea la lumină un adevăr trist pentru prefectul de Bacăŭ, am crezut de cuviinţă să avem o întrevedere şi cu D. Lecca pentru ca să vedem întru cît crede D-sa în nevinovăţia luĭ Talianu.

D. Lecca ne-a primit îndată.

— In Bucureştĭ—ĭam zis—se vorbeşte că D. Talianu ar fi destituit în urma uneĭ cererĭ pe carĭ D-voastră a'ţĭ fi făcut'o telegrafic D-luĭ ministru de interne.

— Nu-ĭ adevărat. Am cerut numaĭ destituirea luĭ Munteanu şi Ianoşoaeĭ, singuriĭ pe carĭ îĭ găsesc întru cît-va vinovaţĭ.

— Şi D-voastră credeţĭ că D. Talianu e nevinovat? Şi ĭam expus constatările noastre.

— De sigur astea vi le-aŭ spus jidaniĭ? Tocmaĭ am dat ordin să aveţĭ cea maĭ deplină libertate în ancheta pe care a-ţĭ venit s'o faceţĭ. Dar nouă puţin ne pasă de ceĭa ce vă spun jidaniĭ, să fie eĭ nu 6 miĭ, ci 12 miĭ!

D. Lecca ne-a dat să înţelegem că Talianu e nevinovat, că e un om cum se cade şi că menţinerea luĭ ca poliţaĭ la Bacăŭ se datoreşte numaĭ D-sale.

Mîine voiŭ termina.

Vespasian I. Pella.

Ni se scrie din Bacăŭ că poliţaiul Talianu, a doua zi după ancheta preseĭ s'a dus la D-niĭ Rosemberg şi Birnberg şi le-a zmuls cîte-o telegramă către Voinţa Naţională *prin care declară că n'aŭ dat nicĭ un ban poliţaĭuluĭ.*

Aceste telegrame au şi fost publicate de Voinţa *ĭar semnatariĭ aŭ fost duşi la poliţie pînă la oficiul telegrafic ca să se convingă de expedierea lor.*

D. Birnberg ne roagă să desminţim acea telegramă, de oare-ce a fost ameninţat de Talianu ca s'o trimeată şi că redactarea telegrameĭ e făcută numaĭ de Talianu.

Din Giurgiu ni se comunică că erĭ s'a întîmplat următorul accident:

Sub-locotenentul Dimitrie Salmen, din cavalerie, pe cînd făcea exerciţiŭ la manej, calul împedicîndu-se la săriturĭ a căzut dimpreună cu călăreţul.

Ofiţerul a fost destul de grav rănit la cap.

Primim o tristă ştire. D. C. Zătreanu, secretarul primărieĭ Capitaleĭ, a încetat din viaţă astă-zĭ în mod subit.

Zătreanu a murit chiar în localul primărieĭ şi a căzut de odată pe cînd vorbea cu primarul.

Regretînd perderea acestuĭ excelent funcţionar şi bun cetăţian, trimitem familieĭ condoleanţele noastre.

Directorul nostru a fost la spitalul *Caritas* pentru a vedea şi a vorbi cu torturaţiĭ din Bacăŭ. In revista sa de mîine arătă starea dureroasă în care eĭ se află.

Directorul nostru a profitat de această ocaziune pentru a vizita spitalul, care nu lasă nimic de dorit în cît priveşte îngrijirea bolnavilor şi maĭ ales curăţenia dormitoarelor.

Trimitem, D-luĭ doctor Schachman şi nouluĭ comitet ales de curînd, felicitările noastre pentru această constantă privighere.

In fie-care dimineaţă, curtea spitaluluĭ este plină de bolnavĭ (bărbaţĭ şi femeĭ) cărora distinsul prim-medic Schachman le acordă consultaţiunĭ şi la ceĭ săracĭ li se dă medicamente gratis. Toate aceste bine-facerĭ fără d stincţiune de religie.

Umilirea guvernuluĭ

Este un fapt evident că guvernul pe lîngă cele-l-alte dificultăţĭ pe carĭ le-a întîmpinat pînă acum, din cauza legeĭ pescuituluĭ atît în secţiunĭ cît şi în comitetul delegaţilor, acum a suferit o înfrîngere dintre cele maĭ ruşinoase.

Schimbarea proĭectuluĭ

Iată modificările introduse de comitetul delegaţilor în această lege:

1) Pe marea teritorială de şi s'a lăsat Statuluĭ proprietatea pescuituluĭ s'a prevăzut însă riveranilor dreptul de a pescui pentru trebuinţele caseĭ lor;

2) Dintre rîurile pe carĭ proĭectul D-luĭ Palladi le numea de domeniul public s'a lăsat Statuluĭ dreptul de proprietate numaĭ pe Dunăre şi pe Prut.

Dreptul de pescuire, în rîurile carĭ prin regulamentul organic, sînt desemnate a deveni navigabile se va face ca şi pînă acum.

3) De la penalităţĭ pentru faptul de contravenţie s'a desfiinţat pedeapsa cu închisoarea.

Guvernul fiind constrîns a declarat că primeşte aceste modificărĭ, carĭ de alt-fel aŭ schimbat cu totul principiile fundamentale ale proĭectuluĭ D-luĭ Palladi.

Atitudinea D-luĭ Sturdza

In urma acestor modificărĭ neaşteptate făcute de comitetul delegaţilor, carĭ a ales raportor pe D. Iancovescu, unul din duşmaniĭ proĭectuluĭ D-luĭ Palladi, D. Sturdza a convocat aseară la D-sa pe maĭ mulţĭ miniştri şi cîţĭ-va deputaţĭ intimĭ, pentru a se consfătui asupra măsurilor de luat pentru a salva situaţia D-luĭ Palladi şi a guvernuluĭ chiar.

Tragerea pe sfoară

După cîte aŭ transpirat de la această întrunire, se zice că guvernul va recurge la o stratagemă şi anume la aceea de a pune cîţĭ-va deputaţĭ intimĭ să propuĭe amendamente, în sensul articolelor prevăzute în proĭectul D-luĭ Palladi pe carĭ majoritatea le va vota.

In tot cazul printre membriĭ guvernuluĭ domneşte o mare zăpăceală.

De seară studenţiĭ se vor întruni în sala Orfeŭ pentru a discuta chestiunea participăreĭ Romînieĭ la milleniul unguresc.

Aseară, consiliul de epizootie s'a ocupat cu continuarea regulamentăreĭ transportuluĭ în ţară şi a exportuluĭ de animale:

Manifestaţia contra mileniuluĭ

Duminică seara membriĭ Ligeĭ din Craiova s'au întrunit pentru a discuta modul de protestare în contra serbărilor milenare.

După maĭ multe discuţiĭ, s'a hotărît, ca manifestaţia să se facă în ziua de 2 Maiŭ, care concide cu serbarea aniversăreĭ revoluţieĭ de la Blaj de la 1848.

După oficiarea unuĭ *Te-Deum* procesiunea va parcura stradele principale în frunte cu drapelele diferitelor societăţĭ pînă la sala Barbu Ionescu, unde se vor ţinea discursurĭ şi se va da cetire moţiuneĭ de protestare în contra mileniuluĭ.

La această manifestaţie sînt invitate toate secţiunile Ligeĭ din Oltenia, pentru a lua parte prin delegaţĭ.

Cu ocasia întruniręĭ ţinută Duminică seara, membri Ligeĭ aŭ adresat următorul apel către d-niĭ ministri Sturdza, Stoicescu şi Stolojan, care în aceă zi se aflaŭ în Craiova.

Iată apelul:

D-lor Sturdza, prim-Minisru, Stoicescu, ministru de Lucrărĭ Publice şi Stolojan, ministru de interne.

„Liga este convocată astă seară ca să decidem ce facem cu Mileniu.

„*D-voastră* miniştriĭ ţăreĭ, colegiĭ D-lor miniştriĭ *Cantacuzino* şi *Paladi*, membriĭ în comitetul executiv al *Ligeĭ* nu ne puteţĭ lipsi de luminile şi patriotizmul D-voastră. Profitaţĭ de aflarea în *Craiova* şi veniţĭ la întrunire D-lor miniştriĭ şi maĭ ales D-ta patriotule *Sturdza*, ca împreună să hotărîm ceea ce interesele Romînismuluĭ şi demnitatea naţională reclamă în aşa grave împrejurărĭ."

Cunoscîndu-se simţimintele naţionale de carĭ este animat patriotul prim ministru al Romînieĭ, e de prisos, credem, să maĭ spunem, că nicĭ unul dintre consilieriĭ tronuluĭ n'a răspuns la acest apel.

Se afirmă că sesiunea Corpurilor Legiuitoare se va prelungi pîna la 5 Maĭ.

EXTERNE

Conflictul sîrbo-maghiar s'a aplanat cu desăvîrşire. D. Voracovicĭ retrăgînd ordinul ce a dat ministruluĭ sîrbesc la Viena de a nu asista la mileniu, rămîne din noŭ ministru preşedinte.

ECOURI

Ivindu-se holera în Alexandria, din Egipt, direcţia serviciuluĭ sanitar a ordonat oficiuluĭ sanitar din Sulina, ca să aplice regulele sanitare în vigoare, pentru vapoarele carĭ sosesc din acele localităţĭ.

Vaporul englez *Tovestablez* care a sosit alaltăerĭ din Alexandria, a fost pus pentru treĭ zile sub observaţie, fiind şi desinfectat.

Aflăm că d-nul Paul N. Eleuterescu a susţinut cu succes teza sa de doctor în medicină de la Facultatea din Paris, unde a ocupat în anul din urmă postul de ajutor şef de clinică ginecologică Pe la finele acesteĭ lunĭ noul doctor se va stabili în Bucureştĭ.

Se svoneşte în ultimul moment că faĭmosul Apostol Mărgărit a sosit astă-zĭ dimineaţă în Capitală.

Prietenul luĭ Tufekcief, va sta maĭ multe zile în Capitală, în care timp va solicita o audienţă la Palat.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 15 Aprilie. — La prînzul oferit prinţuluĭ Bulgarieĭ, D. Bourgeois a ridicat un toast maĭ întîĭ în sănătatea Sultanuluĭ. Apoĭ a ridicat un al douilea toast în sănătatea prinţuluĭ Ferdinand, a principeseĭ Maria Luisa şi a prinţuluĭ Boris.

Prinţul Ferdinand a mulţumit ridicînd un toast în sănătatea D-luĭ Felix Faure şi pentru mărirea, prosperitatea şi gloria Francieĭ.

VIENA, 15 Aprilie. — In timpul audienţelor generale, Impăratul a primit pe D. Lueger.

PARLAMENTUL

DE LA CAMERA

(Urmarea şedinţeĭ de la 15 Aprilie 1896)

D. Caligari termină cerînd trimeterea uneĭ anchete care să dovedească pe provocatorĭ şi apoĭ eĭ să fie daţĭ judecăţiĭ.

D. Stolojan, răspunde că afacerea fiind trezită, nu maĭ poate trimete anchetă.

D-niĭ Bălănescu şi C. Popovicĭ se asociază la cererea D-luĭ Caligari.

D. Gr. Sturdza e în contra trimetereĭ ancheteĭ.

Camera respinge ancheta.

D. C. Popovicĭ revine asupra afacereĭ al căreĭ proces se află înainteae Curţeĭ de casaţie.

D. Stolojan răspunde că va cerceta.

Se votează maĭ multe împrumururĭ.

Camera descomplectîndu-se şedinţa se ridică la ora 4.

(Şedinţa de la 16 Aprilie 1896)

D. Calligari cere să se facă o rectificare în sumarul şedinţeĭ de erĭ.

D. Aurelian răspuude că în sumar nu se poate trece toate.

D. Cantacuzino, ministrul de finanţe *depune un proĭect de lege prin care se sporesc taxele alcooluluĭ şi se scad taxele asupra bereĭ.*

Asemenea în aceĭ proect se prevede reînfiinţarea primelor pentru exportul alcooluluĭ.

Camera admite urgenţa cerută de D. ministru.

DE LA SENAT

(Urmarea şedinţeĭ de la 15 Aprilie 1896)

D. Dr. Petrini Paul dă citire unuĭ proĭect de ege prin care se autoriză comuna Alexandria de a contracta un împrumut de 300,000 leĭ necesarĭ construireĭ a două localurĭ de şcoală.

Se votează un indigenat şi apoĭ Senatul, în acord cu cererea D luĭ Poni, trece la orele 3 în secţiunĭ.

(Şedinţa de la 16 Aprilie 1896)

Se declară vacant colegĭul al douilea de Senat din Bacăŭ, în urma încetăreĭ din viaţă a D-luĭ Chiril Sebastian.

D. colonel Negel cere ca potrivit uzuluĭ în asemenea împrejurărĭ, înmormîntarea decedatuluĭ senator Sebastian să se facă pe seama Statuluĭ.

Senatul admite.

Se depune proĭectul de lege pentru modificarea patentelor, privitoare la profesiile libere.

La ordinea zileĭ desvoltarea interpelăreĭ D-luĭ Gh. Mîrzescu, relativă la suspendarea aplicăreĭ art. 4 din legea de la 21 Decembrie 1891, modificătoare tarifeĭ generale a dreptnrilor de vamă.

D. Mîrzescu are cuvîntul.

CASA DE SCHIMB

NACHMIAS & FINKELS

No. 2, In nóul Palat Dacia-România, str. Lipscanĭ în fața palatuluĭ Băncei-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ.

Cursul pe ziua de 13 Aprilie 1896

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . . .	86	50	87	25
5%	„ Amortabilă	98	50	99	50
6%	Obligaț. de Stat (Cov. R.).	102	—	103	–
5%	„ Municipale din 1883	96	50	97	–
5%	„ „ „ 1890	97	—	97	50
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale , .	92	50	93	25
5%	„ „ Urbane .	89	25	90	—
6%	„ „ „	101	—	102	—
5%	„ „ „ Iașĭ	82	—	83	—
	Acțiunĭ Banca Națională .	1535	—	1545	—
	„ „ Agricolă .	195	—	205	—
	Florinĭ valoare Austriacă .	2	09	2	12
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Bancnote Franceze . . .	100	—	101	—
	„ Italiene	90	—	95	—
	„ rable hârtie . .	2	65	2	70

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naționale